

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 26694

гр. София, 29.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110168771 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба /уточнена с молба вх. № 36918/09.02.2023 г. и молба вх. № 51434/23.02.2023 г./, подадена от В. Д. Ц., ЕГН ***** против ../ Средно училище „../“/, БУЛСТАТ: ../, с която са предявени обективно кумулативно съединени искове, както следва: 1/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на прекратяването на трудовото правоотношение между страните, извършено със Заповед № 0465-0465 от 24.10.2022 г. на работодателя ../ Средно училище „../“/ и неговата отмяна; 2/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заемната преди прекратяване на трудовото правоотношение длъжност „Старши учител по Изобразително изкуство“ при работодателя ../ Средно училище „../“/; 3/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 11502 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода от 24.10.2022 г. – 24.04.2023 г.; 4/ с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 7488,00 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 112 работни дни през 2020 г., 2021 г. и 2022 г.; 5/ с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3123 лв., представляваща вземане за обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, световъртеж, унижение, срам и депресия, вследствие от виновно и противоправно поведение на служители на ответника в периода 25.08.2022 г. – 08.09.2022 г., които отказвали да допуснат ищеца на работа, държали се враждебно и го тормозели психически; 6/ иск за признаване за незаконно възстановяването на ищеца на работа, извършено със Заповед № 2141-2141/05.09.2022 г.; 7/ иск за осъждане на ответника да впише в трудовата книжка на ищеца отмяната на уволнението му, извършена с влязло в сила решение по гр. д. № 51999/2020 г. по описа на СРС; 8/ иск за осъждане на ответника да признае времето от 26.08.2020 г. до 22.08.2022 г. за придобит от ищеца трудов стаж; 9/ иск за осъждане на ответника да заплати дължимите в полза на ищеца осигурителни вноски за периода 26.08.2020 г. – 22.08.2022 г.; 10/ иск за осъждане на ответника да снабди ищеца със свидетелство за дарение за създадения във фойето на ../ Средно училище „../“/ стенопис; 11/ иск за осъждане на ответника да се въздържа от действия по промяна в целостта на стенописа във фойето на ../ Средно училище „../“/ – гр. София; 12/ иск с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 6860 лв., представляваща вземане за обезщетение за причинени вреди, вследствие от унищожен от служители на ответника стенопис в стил „Попарт“, нарисуван в кабинета по изобразително изкуство в ../ Средно училище „../“/ /преустроен като склад-

библиотека/.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника в производството.

Съдът, като взе предвид подадената искова молба и уточненията, направени с молба вх. № 36918/09.02.2023 г. и молба вх. № 51434/23.02.2023 г., намира, че част от предявените от В. Д. Ц., ЕГН ***** против ././ Средно училище „./.../“, БУЛСТАТ: ./.../ , искове са процесуално недопустими и производството по тях следва да бъде прекратено, като съображенията за това са следните:

1/ Искът за признаване за незаконно възстановяването на ищеца на работа, извършено със Заповед № 2141-2141/05.09.2022 г., е процесуално недопустим, тъй като не е в състояние да предостави търсената от ищеца защита. При неоснователно недопускане до работа работникът може да претендира обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение от деня на явяването си до действителното му допускане на работа по реда на чл. 225, ал. 3 КТ. Евентуалните допуснати от ответника нарушения при съставянето на заповедта за възстановяване на работа и в хода на фактическото възстановяване на ищеца могат да са основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на ответната страна по реда на Глава 19 от КТ, но не обосновават правен интерес за ищцовата страна от отмяна на Заповед № 2141-2141/05.09.2022 г. за възстановяване на работа. Следва да се посочи, че ищецът е предявил отделни искове за отмяна на Заповед № 0465-0465 от 24.10.2022 г., с която повторно е уволнен, както и за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „Старши учител по Изобразително изкуство“, поради което няма правен интерес да атакува заповедта за предходното му възстановяване на работа.

2/ Искът за осъждане на ответника да впише в трудовата книжка на ищеца отмяната на уволнението му, извършена с влязло в сила решение по гр. д. № 51999/2020 г. по описа на СРС, е процесуално недопустим, тъй като съдът не е компетентен да постанови такъв правен резултат. Съгласно чл. 346, ал. 1 КТ, когато уволнението на работника или служителя бъде признато за незаконно от работодателя или от съда или бъде поправено основанието за прекратяване на трудовото правоотношение, настъпилата промяна се вписва в трудовата книжка на работника или служителя. Същевременно в разпоредбата на чл. 346, ал. 2 КТ изрично е предвидено, че при отказ на работодателя да извърши такова вписване, същото се извършва от инспекцията по труда. Следователно в закона изрично е разписана процедурата, при която следва да бъде отразена отмяната на уволнението му, извършена с влязло в сила решение по гр. д. № 51999/2020 г. по описа на СРС, като не е предвидена възможност същото да бъде извършено по съдебен ред.

3/ Искът за осъждане на ответника да признае времето от 26.08.2020 г. до 22.08.2022 г. за придобит от ищеца трудов стаж е недопустим, поради липса на правен интерес от защита за ищцовата страна. По силата на изрично уредена фикция в чл. 354, ал. 1, т. 1 КТ за трудов стаж се признава и времето, през което не е съществувало трудово правоотношение, ако работникът или служителят е бил без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи - от датата на уволнението до възстановяването му на работа. Следователно, правата на ищеца са гарантирани по силата на закона и липсва

правен интерес от получаване на съдебна защита.

4/ Искът за осъждане на ответника да заплати дължимите в полза на ищеца осигурителни вноски за периода 26.08.2020 г. – 22.08.2022 г. е процесуално недопустим, поради липса на правен интерес. Твърди се в исковата молба, че трудовото правоотношение между страните е незаконосъобразно прекратено, поради което следва да се приеме, че осигурителните права на ищцовата страна не са накърнени и не се нуждаят от защита, тъй като съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са **внесени или дължими** осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно чл. 9, ал. 3, т. 1 КСО за осигурителен стаж се зачита и времето, през което лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4 и чл. 4а, ал. 1 не са работили поради незаконно недопускане или отстраняване от работа, или когато са отстранени и впоследствие възстановени на работа по реда, определен в специални закони. Това означава, че дори да не са внесени осигурителни вноски, ако е било налице основание за тяхната дължимост, осигурителните права на ищеца не са били прекъснати. Отговорността на работодателя за дължими и невнесени осигурителни вноски е по отношение на държавата, но незаконно уволненият работник не губи осигурителните си права и няма необходимост от съдебна защита.

5/ Искът за осъждане на ответника да снабди ищеца със свидетелство за дарение за създадения във фойето на /../ Средно училище „/.../“ стенопис е процесуално недопустим, тъй като липсва правна възможност за оказване на подобна защита и съдействие от страна на съда. Съгласно чл. 30 от посочената наредба всеки дарител има право да получи свидетелство - акт за дарение, като свидетелствата се изработват по единен унифициран образец за цялата Столична община, освен ако в нормативен акт е указано друго. Следователно, получаването на исканото свидетелство зависи изцяло от волята и действията на ищеца, който твърди да е създал безвъзмездно в полза на училището стенописа, и не е налице правен спор между страните, който да се нуждае от съдебна защита.

6/ Искът с правно основание чл. 15, ал. 1, т. 5 от ЗАПСП са осъждане на ответника да се въздържа от действия по промяна в целостта на стенописа във фойето на /../ Средно училище „/.../“ е процесуално недопустим, поради липса на правен интерес от търсената защита, тъй като не се твърди да са налице такива действия или опасност от осъществяването им – т.е., липсва правен спор между страните по този въпрос. В исковата молба се твърди унищожаване на друг стенопис, а именно – онзи в стил „Попарт“, нарисуван в кабинета по изобразително изкуство /преустроен като склад-библиотека/. Ответникът е задължен по силата на цитираната норма да не променя целостта на стенописа, като при липса на правен спор между страните ищецът няма правен интерес от този иск.

Искът с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 6860 лв., представляваща вземане за обезщетение за причинени вреди, вследствие от унищожен от служители на ответника стенопис в стил „Попарт“, нарисуван от ищеца в кабинета по изобразително изкуство на /../ Средно училище „/.../“ /преустроен като склад-библиотека/ не е родово подсъден на районния съд. Съгласно чл. 119, ал. 1 ГПК въпросът за родовата подсъдност

може да се повдига и служебно от съда. Съгласно чл. 104, т. 7 ГПК на окръжен съд като първа инстанция са подсъдни исковите, които по други закони подлежат на разглеждане от окръжния съд. Такъв закон именно е ЗАПСП, като в чл. 96 е предвидено, че споровете за нарушени авторски права са подсъдни на окръжния съд. Ищецът твърди да е автор на посочения стенопис и да е претърпял вреди, вследствие от унищожаването му от ответника без негово съгласие, поради което настоящият съдебен състав приема, че между страните е налице спор във връзка с авторско право. Следователно, производството по този иск следва да бъде прекратено и делото изпратено на Софийски градски съд по компетентност на основание чл. 118, ал. 2 ГПК.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Искането на ищеца за задължаване на ответника по реда на чл. 190 ГПК, да представи трудовото досие, е допустимо, относимо и необходимо за правилното решаване на делото, поради което следва да бъде уважено.

Искането на ответника да бъде допуснато събиране на гласни доказателства в настоящото производство, чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане, следва да бъде уважено, като бъде допуснат до разпит един свидетел при режим на довеждане. По допускането на втори свидетел съдът ще се произнесе при необходимост, тъй като към настоящия момент и на основание чл. 159, ал. 2 ГПК разпит на втори свидетел не е необходим за изясняването на повдигнатия пред съда правен спор.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

На основание чл. 140 ГПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 282071/19.12.2022 г. в частта, с която В. Д. Ц., ЕГН ***** е предявил против /.../ Средно училище „.../“ – гр. София, БУЛСТАТ: /.../ следните икове: 1/ иск за признаване за незаконно възстановяването на ищеца на работа, извършено със Заповед № 2141-2141/05.09.2022 г.; 2/ иск за осъждане на ответника да впише в трудовата книжка на ищеца отмяната на уволнението му, извършена с влязло в сила решение по гр. д. № 51999/2020 г. по описа на СРС; 3/ иск за осъждане на ответника да признае времето от 26.08.2020 г. до 22.08.2022 г. за придобит от ищеца трудов стаж; 4/ иск за осъждане на ответника да заплати дължимите в полза на ищеца осигурителни вноски за периода 26.08.2020 г. – 22.08.2022 г.; 5/ иск за осъждане на ответника да снабди ищеца със свидетелство за дарение за създадения във фойето на /.../ Средно училище „.../“ стенопис; 6/ иск за осъждане на ответника да се въздържа от действия по промяна в целостта на стенописа във фойето на /.../ Средно училище „.../“ – гр. София.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 68771/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав в частта, с която В. Д. Ц., ЕГН ***** е предявил против /.../ Средно училище „.../“, БУЛСТАТ: /.../ следните икове: 1/ иск за признаване за незаконно възстановяването на ищеца на работа, извършено със Заповед № 2141-2141/05.09.2022 г.; 2/ иск за осъждане на ответника да впише в трудовата книжка на ищеца отмяната на уволнението му, извършена с влязло в сила решение по гр. д. № 51999/2020 г. по описа на СРС; 3/ иск за осъждане на ответника да признае времето от 26.08.2020 г. до 22.08.2022 г. за придобит от ищеца трудов стаж; 4/ иск за осъждане на ответника да заплати дължимите в полза на ищеца осигурителни вноски за периода 26.08.2020 г. – 22.08.2022 г.; 5/ иск за осъждане на ответника да снабди ищеца със свидетелство за дарение за създадения във фойето на /.../

Средно училище „/.../“ стенопис; 6/ иск са осъждане на ответника да се въздържа от действия по промяна в целостта на стенописа във фойето на /.../ Средно училище „/.../“ – гр. София.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 68771/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав в частта, с която В. Д. Ц., ЕГН ***** е предявил против /.../ Средно училище „/.../“, БУЛСТАТ: /.../ иск с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 6860 лв., представляваща вземане за обезщетение за причинени вреди, вследствие от унищожен от служители на ответника стенопис в стил „Попарт“, нарисуван от ищеца в кабинета по изобразително изкуство на /.../ Средно училище „/.../“ /преустроен като склад-библиотека/.

ИЗПРАЩА производството по иска с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП по подсъдност на **Софийски градски съд**.

Обявява на страните, че на основание чл. 310, ал. 2 ГПК, производството по гр.д. № 68771/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав се разглежда по общия исков ред /доколкото наред с исковете, посочени в чл. 310, ал. 1, т. 1 КТ, са предявени и икове, които не подлежат на разглеждане по реда на глава 25 ГПК „Бързо производство“/.

И. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **02.10.2023 г. от 10:30 часа**, за когато да се призват страните.

II. ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

В исковата си молба, уточнена с молба вх. № 36918/09.02.2023 г. и молба вх. № 51434/23.02.2023 г., ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с ответника, по силата на което заемал длъжността „Старши учител по Изобразително изкуство“. Твърди, че на 26.08.2020 г. бил уволнен, като това уволнение било отменено с влязло в сила решение по гр. д. № 51999/2020 г. по описа на СРС. Сочи, че на 05.09.2022 г. се явил при работодателя и подал заявление да бъде допуснат до работа. Поддържа, че на 07.09.2022 г. му била връчена Заповед № 2141-2141/05.09.2022 г. за възстановяване на работа, но в нея липсвали съществени реквизити и не било разпоредено да бъде вписано в трудовата книжка на ищеца отмяната на уволнението му, както и да бъдат внесени дължимите осигурителни вноски и да му бъде изплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за времето на уволнението. Твърди, че на същата дата не бил допуснат фактически на работа – не му били връчени ключовете от кабинета и хранилището, служебният лаптоп и допълнително споразумение, поради което не можел да изпълнява трудовите си задължения. Изяснява, че от 25.08.2022 г. му се налагало да чака пред входа на училището за оформяне на документи, а впоследствие и за допускане на работа, като бил забелязван от множество родители и ученици. На 07.09.2022 г. и 08.09.2022 г. бил подложен на враждебно отношение и психически тормоз от ръководството на училището. Посочва, че бил унищожен и стенопис в стил „Попарт“, нарисуван от него в кабинета по изобразително изкуство /преустроен като склад-библиотека/. Излага доводи, че описаните обстоятелства са му причинили неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, нервно разстройство, стрес, унижение, срам, световъртеж, главоболие и депресия. Посочва, че бил автор и на стенопис във фойето на училището, поради което ответникът следвало да го снабди със свидетелство за дарение по реда на НРПУДСО. Ищецът твърди, че на 24.10.2022 г. му била връчена Заповед № 0465-0465/24.10.2022 г., съгласно която на основание чл. 328 ал. 1, т. 10 и чл. 68, ал. 3 КТ от КТ, трудовото му правоотношение на длъжност „Старши учител по Изобразително изкуство“ се прекратява. Счита, че тази заповед е незаконосъобразна, тъй като му била връчена, докато ползвал отпуск за временна неработоспособност, липсвало разпореждане за изплащане на платен годишен отпуск в размер на още 68 дни и

отново не било разпоредено да бъде вписано в трудовата книжка на ищеца отмяната на предишното му уволнение, както и да бъдат внесени дължимите осигурителни вноски и да му бъде изплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за времето на предходното уволнение. Излага доводи, че следва да работи при ответника до пълно придобиване на право на пенсия за учителски осигурителен стаж и възраст, тъй като има необходимото образование, квалификация и опит.

Моли се за уважаване на предявените искове.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исквата молба от името на ответника в производството, който оспорва исквете при твърдения, че след предходното уволнение и въз основа на влязло в сила съдебно решение, ищецът е бил възстановен на работа, считано от 05.09.2022 г., но често след тази дата бил в отпуск поради временна неработоспособност. Ответникът твърди, че ищецът не е бил възпрепятстван да работи на работното си място и не е имало враждебно отношение и тормоз към него от служители на училището. Намира уволнението за законосъобразно, поради което моли исквете да бъдат отхвърлени.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявени са обективно кумулативно съединени искове, както следва: 1/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на прекратяването на трудовото правоотношение между страните, извършено със Заповед № 0465-0465 от 24.10.2022 г. на работодателя /../ Средно училище „.../“ и неговата отмяна; 2/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заемната преди прекратяване на трудовото правоотношение длъжност „Старши учител по Изобразително изкуство“ при на работодателя /../ Средно училище „.../“; 3/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 11502 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода от 24.10.2022 г. – 24.04.2023 г.; 4/ с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 7488,00 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 112 работни дни през 2020 г., 2021 г. и 2022 г.; 5/ с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3123 лв., представляваща вземане за обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, световъртеж, унижение, срам и депресия, вследствие от виновно и противоправно поведение на служители на ответника в периода 25.08.2022 г. – 08.09.2022 г., които отказвали да допуснат ищеца на работа, държали се враждебно и го тормозели психически.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

Няма права и обстоятелства, които се признават от страните.

4. Обстоятелства , които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154,ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146 ,ал. 1, т. 5 ГПК):

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, което е прекратено.

В тежест на ответника е да докаже, че е било налице твърдяното основание за уволнение, съответно, че правото на уволнение е надлежно упражнено.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че при наличие на предпоставки за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ трудовото правоотношение между страните няма срочен характер.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже размера на последното си брутно трудово възнаграждение преди уволнението, както и оставането си без работа през процесния период в причинна връзка с уволнението.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ:

В тежест на ищеца е да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника за посочения в исковата молба период, размера на неизползвания платен годишен отпуск, на дължимото обезщетение за неползван платен годишен отпуск, респ. на последното брутно трудово възнаграждение – база за изчисляване на обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ.

В тежест на ответника, при доказване на горните обстоятелства, е да проведе пълно и главно доказване на обстоятелството, че е заплатил претендирания от ищеца неизползван платен годишен отпуск. В тежест на ответника е да установи правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

На основание чл. 146, ал. 2 ГПК, съдът указва на ответника, че не сочи доказателства за установяване на горепосочените подлежащи на доказване обстоятелства.

По иска с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже виновно и противоправно поведение на служители на ответника, в причинна връзка с което е претърпял посочените неимуществени вреди, а именно, че в периода 25.08.2022 г. – 08.09.2022 г., служители на ответника са отказвали да допуснат ищеца на работа, държали са се враждебно и са го тормозели психически, в резултат на което е претърпял болки, страдания, световъртеж, унижение, срам и депресия.

На основание чл. 146, ал. 2 ГПК, съдът указва на ищеца, че не сочи доказателства за установяване на горепосочените подлежащи на доказване обстоятелства.

В тежест на ответника е да обори законоустановената презумпция за вина на служителите си.

На основание чл. 146, ал. 2 ГПК, съдът указва на ответника, че не сочи доказателства за установяване на горепосочените подлежащи на доказване обстоятелства.

III. По доказателствата:

ДОПУСКА, като писмени доказателства документите, приложени към исковата молба, отговора на исковата молба и молби от 06.01.2023 г., 11.01.2023 г., 09.02.2023 г. и 23.02.2023 г., подадени от името на ищеца В. Д. Петков.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства в настоящото производство, чрез разпит на един свидетел, при режим на довеждане от ответника в първото по делото открито съдебно заседание.

УКАЗВА на ответника, че по допускането на втори свидетел съдът ще се произнесе при необходимост от събиране на това доказателство.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответника, в срок до насроченото по делото открито съдебно заседание, да представи по делото заверен препис от книгата, съдържащи се в трудовото досие на ищеца.

IV. ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на

отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел. 02/8955423; За повече информация: Мариана Николова, Мария Георгиева - тел. 02/8955423, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените

доказателства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която съдът е върнал исковата молба и е прекратил производството по гр.д. № 68771/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав в частта, с която В. Д. Ц., ЕГН ***** е предявил против /../ Средно училище „/.../“, БУЛСТАТ: /.../ следните искове: 1/ иск за признаване за незаконно възстановяването на ищеца на работа, извършено със Заповед № 2141-2141/05.09.2022 г.; 2/ иск за осъждане на ответника да впише в трудовата книжка на ищеца отмяната на уволнението му, извършена с влязло в сила решение по гр. д. № 51999/2020 г. по описа на СРС; 3/ иск за осъждане на ответника да признае времето от 26.08.2020 г. до 22.08.2022 г. за придобит от ищеца трудов стаж; 4/ иск за осъждане на ответника да заплати дължимите в полза на ищеца осигурителни вноски за периода 26.08.2020 г. – 22.08.2022 г.; 5/ иск за осъждане на ответника да снабди ищеца със свидетелство за дарение за създадения във фойето на /../ Средно училище „/.../“ стенопис; 6/ иск за осъждане на ответника да се въздържа от действия по промяна в целостта на стенописа във фойето на /../ Средно училище „/.../“ – гр. София, както и в частта, с която е прекратил производството по гр.д. № 68771/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав по предявения от с която В. Д. Ц., ЕГН ***** против /../ Средно училище „/.../“, БУЛСТАТ: /.../ по иска с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП, и е изпратил производството по този иск по подсъдност на Софийски градски съд, подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Определението в останалата му част е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение, в което е обективизиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба, ведно с приложенията към него.

Съдия при Софийски районен съд: _____